

महाराष्ट्र, बोरोजगाडी, यांत्रा प्रक्षावद कॉर्प्रेस आक्रमक

नागपूर : महागाई, बेरोजगारी, शेतक-यांच्या प्रश्नावर कांग्रेस आक्रमक होताना पाहायला मिळत असून, नागपूर विधानभवनावर 'हळाबोल' मोर्चा कांग्रेसच्या वतीने काढण्यात येणार आहे. सोमवारी (११ डिसेंबर) रोजी विधानभवनावर हा मोर्चा धडकणार आहे. विदर्भातील नापारिकांनी या मोर्चात मोरुंचा संख्येन सहभागी व्हावे असे आवाहन कांग्रेस प्रदेशाध्यक्ष नाना पटोले यांनी केले आहे. 'खोकेबाज, धोकेबाज, चालबाज सरकारच्या विरोधात मोर्चा' अशी टॅगलाईन या मोर्चाला देण्यात आली आहे. राज्यातील शेतकरी प्रचंड अडचणीत आहेत, शेतमालात भाव नाही, सरकार मदतीच्या कोरड्या घोषणा करत आहे, तरुणांना नोक-या नाहीत, आरक्षणावर निर्णय घेतला जात नाही. झागाफियांचा सुळसळाट झाला आहे पण भाजपाप्रणीत शिंदे सरकार जनतेच्या या मूळभूत प्रश्नांकडे जाणीवपूर्वक दुर्लक्ष करत आहे. जनतेला वा-यावर सोडून विदर्भात फक्त पर्यटनाला आलेल्या बेजबाबदार महाराष्ट्रविरोधी भाजपा व फुटीरांच्या सरकारला जाब विचारण्यासाठी महाराष्ट्र प्रदेश कांग्रेस कमिटीचा भव्य 'हळाबोल' मोर्चा सोमवारी काढण्यात येणार असल्याचे कांग्रेसच्या वतीने संगण्यात आले आहे. राज्य विधिमंडळाच्या हिवाळी अधिवेशनात दोन

कायदा-सुव्यवस्था ढासळलेली आहे. अपहरण, हत्या, महिला अत्याचारात महाराष्ट्राचा देशात दुसरा क्रमांक असल्याचे ठउफइ च्या अहवालातून स्पष्ट झाले आहे. पण गृहमंत्री तथा उपमुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस मात्र अहवाल कसा वाचायचा, याचे ज्ञान पाजळून मूळ मुद्याला बगल देत आहेत. राज्यात विविध खायांतील २.५ लाख पदे रिक आहेत पण सरकार नोकर भरती करत नाही. लाखो विद्यार्थी नोकरीची प्रतीक्षा करत आहेत पण सरकार परीक्षाही घेत नाही. सरकारच्या वेळकाढूपणामुळे लाखो मुलांची वयोमर्यादा निघून जात आह, त्यामुळे या सर्व प्रशंसाठी कॉर्प्रेस रस्त्यावर उत्तरणार आहे. कॉर्प्रेस प्रदेशाध्यक्ष नाना पटोले यांच्या नेतृत्वाखालील या नोर्चात विधिमंडळ पक्षनेते बाळासाहेब थोरात, माजी मुख्यमंत्री अशोक चवळाण, माजी मुख्यमंत्री पृथ्वीराज वळाण, विधान परिषदेतील गटनेते सतेज बंटी पाटील, प्रदेश कार्याध्यक्ष नसीम खान, बसवराज पाटील, आ. पणिती शिंदे, आ. कुणाल पाटील, माजी मंत्री, आमदार, खासदार, महिला कॉर्प्रेस, युवक कॉर्प्रेस, एनएसयूआय, विविध सेल व विभागांचे हजारो पदाधिकारी व कार्यकर्ते सहभागी होणार आहेत.

खासदार दानिरा अली यांची बसपातुन हफालपट्टी

करत आहेत. तसेच पत्रात दानिश अली
यांना उद्घेष्ट मिश्रा यांनी लिहिले आहे
की, माझी पतप्रधान एचडी देवेंगोडा यांच्या
विनंतीवरून तुम्हाला अमरोहा येथून
बसपाचे उमेदवार म्हणून तिकीट देप्यात
आले होते. बसपाचे तिकीट मिळाल्यानंतर
तुम्ही पक्षाची सर्व धोरणे आणि सचनांचे

पालन करुन पक्षहितासाठी काम करु, असे आश्वासन देवगोडा यांनी दिले होते. तुम्ही त्यांनाही याची पुनरावृत्ती केली होती, पण ते आश्वासन विसरून तुम्ही पक्षविरोधी कारवाया करत आहात. संसदेच्या विशेष अधिवेशनादरम्यान सट्टेबर २०२३ मध्ये भाजप खासदार रमेश बिधुरी यांनी दानिश अली यांच्यावर आक्षेपाही टिप्पणी केली होती. त्यानंतर अनेक प्रमुख विरोधी पक्षांच्या नेत्यांनी त्यांना पाठिंबा दिला. काँग्रेस खासदार राहुल गांधी यांनी त्यांच्या निवासस्थानी जाऊन त्यांची भेट घेतली होती. दानिश अली यांनीही शुक्रवारी (८ डिसेंबर) संसदेबाहेर टीएमसी नेत्या महुआ मोडीत्रा यांच्या बाजने निर्दर्शन केली होती.

लातूरचे तहसीलदार सौदागर तांदळे यांना दैनिक महावृत्त दिवाळी अंक भेट

लातूर :- लातूरचे तहसीलदार सौदागर तांदळे यांना दैनिक महावृत्त दिवाळी अंक भेट देण्यात आली यावेळी दैनिक महावृत्तचे संपादक अशोक हनवते. उपस्थित होते

SATYA ELECTRICALS

Bharat Chandak

POLYBASE
RECOLD
LEGRAND
HAVELLS
LAF SWITCHGEAR
INDO-ASIAN
FINOLEX
OKOLORS
USHA
PHILIPS
GREATWHITE
SIEMENS

Tapadia Market, Chain Sukh Road, Latur-413512
Ph : (O) 243678, 244458, 250776, (R) 242018
Email: satyaelectricals@rediffmail.com

**नेत्र विभागाचे डॉ. नंदकुमार डोळे यांचे
सर्जरी पेरांट अल्ताफ पठाण यांनी पेटे
भरून पुण्यगुच्छ देणान कौतुक केले.**

लातूरः- लातूर येथील सुप्रसिद्ध, मनमिळाऊ स्वभावाचे, डॉ. नंदकुमार डोळे यांनी अल्लाफ पठाण या रुणांच्या डोऱ्याला जखम झाली होती. त्या जखमेचे सर्जरी करून अतिशय चांगल्या प्रकारे दिसेल अशा पद्धतीने सर्जरी केले आहे. पैशाचे मोल नसते त्यांना दृष्टी आणून दिली. अल्लाफ पठाण यांनी अतिशय उत्स आनंदाने डॉ. नंदकुमार डोळे यांचे पुष्ट देऊन पेढे भरून त्यांचे तोंड गोड केले. या रुणाचे वडील हमीदखा पठाण यांनी पुण्यगुच्छ देऊन मन भरून कौतुक केले.

क्रीडा व युवक कल्याण मंत्री संजय बनसोडे यांचा लातूर दौरा

लातूर :- राज्याच्या क्रीडा व युवक कल्याण, बंदरे विभागाचे मंत्री सजय बनसोडे हे रविवार, १० डिसेंबर, २०२३ रोजी लातूर जिल्हा दौऱ्यावर आहेत. त्यांचा दौरा कार्यक्रम पुढील प्रमाणे आहे.

ना. बनसोडे हे १० डिसेंबर, २०२३ रोजी सकाळी १०.३० वाजता लातूर येथील शकुंतला निवास येथून मोठारीने बसवेश्वर चौककडे प्रयाण करतील. दुपारी १२.३५ वाजता बसवेश्वर चौक कातपूर रोडवरील पार्वती मंगल कार्यालयात अनिल बनसोडे यांच्या मुलीच्या विवाह सोहळ्यास उपस्थित राहतील. दुपारी ३.०० वाजता लातूर शहरातील एलआयसी कॉलनीतील रुद्रेश्वर मंदिर येथे ११ व्या सतसंग सोहळानिमित्त श्री. शिवानंद हैबतपरे यांची भव्य

बसव कथा सोहळ्यास उपस्थित राहतील.
 दुपारी ३.३० वाजता लातूर येथून
 मोटारीने उदगीरकडे प्रयाण करतील.
 उदगीर तालुका क्रीडा संकुल येथे दुपारी
 ४.३० वाजता आयोजित राज्यस्तरीय
 शालेय डॉंगबॉल क्रीडा स्पर्धेच्या उद्घाटन
 समारंभास ना. बनसोडे उपस्थित राहतील.
 सांयकाळी ५ वाजता उदगीर येथील मुसा
 नगर येथे सख्यद समद याकुब साहाब
 यांच्या मुलाच्या विवाह सोहळ्यानिमित्त
 सदिच्छा भेट देतील. सांयकाळी ५.३०
 वाजता उदगीर शहरातील बिदर रोडवरील
 बियाणी वेअरहाऊस येथील कैलाशचंद्र
 बियाणी यांच्या ५१ व्या लग्न वाढदिवस
 समारंभनिमित्त सदिच्छा भेट देतील.

दैनिक महापृज्ञ दीपावली विशेष अंक मनपाचे प्रमुख स्वाच्छा निरीक्षक साकांत पिण्डे यांना भेट

लातूर :- लातूर शहर महानगरपालिकेचे प्रमुख स्वच्छता निरीक्षक रमाकांत पिंडगे यांना दैनिक महावृत्त दीपावली विशेष अंक भेट देत असताना यावेळी अशोक हनवते संपादक दैनिक महावृत्त, लातूर शहर महानगरपालिका कर्मचारी पतसंस्थेचे चेअरमन धोँडीराम सोनवणे आदी उपस्थित होते.

संपादकीय....

महुआ मोईत्रांवरची ‘हकालपट्टी’ची कारवाई

तकलादू ठरु शकते, ती का?
मुळात जे नियम नौहीत ते मोडल्याचा आरोप, बाकीचे आरोपही
मोघम ठरणारे कारण त्यांच्या पुश्यर्थ काहीही नाही. कसून
चौकशी न करताच कारवाईचा निर्णय, याचे पुढे काय हाणार? –
जॅन ब्रिटास या लेखाचा हेतू मुहुआ मोईत्रा यांच्यावर लावण्यात
आलेल्या आरोपांचे निष्पक्षपाती विश्लेषण करणे एवढाच आहे.
त्यासाठी, आधी प्रत्येक आरोप आणि त्याचे परिणाम स्वतंत्रपणे
पडताळून पाहाणे शहाणपणाचे ठरेल. पहिला आरोप म्हणजे
मुहुआ मोईत्रा यांनी संसदेच्या ‘ई-पोर्टल’वर त्यांना खासदार
म्हणून मिळालेल्या खात्याचा लॉगइन तपशील (वापरकर्त्याचे
नाव आणि मुख्य म्हणजे ‘पासवर्ड’ किंवा परवलीचा संकेतशब्द)
गोपनीय न ठेवता दुसऱ्यांना दिला. हा एक जोरदार चर्चे
चा मुद्दा आहे, कुणाही संसद सदस्याच्या सचोटीवर संशय
धेयास हा आरोप पुरेसा आहे असेच प्रथमदर्शनी अनेकांना
वाटू शकेल. परंतु या आरोपाच्या प्रतिवादाचे तर्क कोणीही
नाकारु शकत नाही. मुळात जर ‘खासदारांनी लॉगइन तपशील
गोपनीयच ठेवावा आणि कोणालाही माहीत होऊच देऊ नये,’
असा प्रतिबंध करणारे स्पष्ट नियम आणि कायदे असते तर
हा मुद्दा ग्राह्य धरता आलाही असता. पण तशी कोणतीही
नियमावली आपल्याकडे नाही. त्यामुळे या अशा आरोपावरून
एखाद्याच खासदारावर राळ उडवणे हे आरोप करण्यांच्याच
निवडक नैतिकतेचे लक्षण ठरते. आजघडीला बरेच खासदार,
आपापले लॉगइन तपशील इतरांनाही सांगतात कारण असे
करणे संसदीय जबाबदार्यांच्या व्यावहारिक अमलबजावणीसाठी
सोपे पडते. संसदेच्या ई-पोर्टलवर प्रश्नांचा नेमका मसुदा
तयार करण्यासाठी आणि अपलोड करण्यासाठी नियमितपणे
व्यावसायिक मदतनिसांकडून काम करवून घेणारे खासदार
अनेक आहेत, कारण काहीजणांना लॉगइन तपशील दिले की
काम लवकर होते. त्यामुळे फार फार तर, मुहुआ मोईत्रा यांनी
अविवेकी कृती केली म्हणून त्यांच्यावर निंदाव्यंजक कारवाई
होऊ शकत. परंतु मग किंती खासदार आपापले लॉगइन तपशील
खरोखरच गोपनीय ठेवण्याची ‘विवेकी कृती’ करत असतात,
हेही पाहावे लागेलच! त्याहीपेक्षा गंभीर मानला जाणारा आरोप
असा आहे की, मुहुआ मोईत्रा यांनी दर्शन हिरानंदानी या कुणा
व्यावसायिकाच्या संगंण्यावरून ‘मोठ्या प्रमाणात पैसे आणि
भेटवस्तू घेऊन’ एका व्यावसायिक समूहाला लक्ष्य केले! या
दावायानुसूचित होते ते असे की, विद्यमान सत्ताधार्यांशी
कथितपणे जवळीक असलेल्या व्यावसायिक समूहाच्या विरुद्ध
प्रश्न उपस्थित केले गेले, तेही त्या उद्योगसमूहाच्या प्रतिस्पर्धी
उद्योजकाकडून पैसे वा भेटवस्तू घेऊन. अशा आरोपांची
वैधता ठरवण्यासाठी मुळात ‘पैसे घेतले’ किंवा ‘महागड्या/
संशयास्पद भेटवस्तू घेतल्या’ हे तरी सिद्ध व्हावे लागेल की
नाही? पण नाही. सुरुवातीला मोईत्रा यांच्यावर अत्यंत गंभीर
आर्थिक आरोप करण्यात आले, त्यात हिरानंदानी यांच्याकडून
मोईत्रांनी दोन कोटी रुपये रोख स्वीकारल्याचाही आरोप होता.
पण या मोठ्या रकमेची देवाणघेवाण झाल्याचा आरोप अद्याप
सिद्ध झालेलाच नाही, हा निष्कर्ष किमान प्रसारामध्यमांतील
बातम्यांवरून तरी काढता येतो. तरीही या आरोपाचा केवळ
भेटवस्तूंशी संबंधित असणारा पैलू आहेच आणि भेटवस्तू
मिळाल्या हे तर मोईत्रा यांनी स्वतः उघडपणे कबूल केले आहे.
तेसुद्धा अगदी प्रत्येक भेटवस्तूच्या तपशीलवर वर्णनासह.
तथापि, यापेकी कोणतीही भेटवस्तू महागडी वा प्रचंड किमतीची
नाही. विशेष म्हणजे, हिरानंदानी यांनी समितीला उत्सुर्तपणे
सादर केलेल्या प्रतिज्ञापत्रात रोख रकमेचा कोणताही संदर्भच
नाही. यामुळे एक प्रश्न निर्माण होतो: हिरानंदानी यांची चौकशी
न करता, ‘रोख आणि महागड्या भेटवस्तू’ या आरोपाचा पुरावा
ठरणारा तपशीलही कुठेच मिळालेला नसताना एका मोघम
प्रतिज्ञापत्राच्या आधारे समिती निर्णयिक निवाड्यावर कशी
काय पोहोचू शकते? महत्त्वाचा भाग असा की, खासदारांनी
प्रश्न उपस्थित करण्याची संसदीय प्रक्रिया ही अशीतशी नसते.
संसद सविवालयाने कठोर नियमांचे पालन करूनच एकक
प्रश्न काळजीपूर्वक निवडलेला असतो. या नियमांचे उलळून
करणारे प्रश्न सरळ टाकून दिले जातात. मग, इतक्या प्रक्रियेतून
निवडला गेलेला एखादा प्रश्न ‘कृटिल हेतूने प्रेरित’ कसा काय
मानता येईल? या कठोर प्रक्रियेतून संसदेत मांडले गेलेल्या
प्रश्नांनाही अनेकदा अत्यंत सपक, मोघम उत्तरे मिळतात,
असा अनुभव आहे. राज्यसभेत अनेकदा प्रस्तुत लेखकासह
अनेक खासदारांनी विविध मत्रालायांकडून समाधानकारक उत्तरे
मिळविण्यासाठी अध्यक्षाच्या हस्तक्षेपाची मागणी वेळोवेळी
करण्याची पाळी आलेली आहे. या संदर्भात, मोईत्रांवर माझा
आरोप असा की त्यांनी उपलब्ध संधीचा पूर्ण उपयोगच
केलेला नाही! पाहा ना : जवळपास पाच वर्षांच्या कार्यकाळात
मोईत्रा यांनी अवधे ६१ प्रश्न उपस्थित केले आहेत. मी
गेली अडीच वर्षेच राज्यसभेत आहे, तरी मीसुद्धा २४५ प्रश्न
उपस्थित केले आहेत. मोईत्रा यांची लोकसभेतून हकालपट्टी
करण्याची शिफारस पहिल्यांदा केली ती संसदेच्या ‘नीतिमत्ता
समिती’ने. या समितीची जी काही बैठक ९ नोव्हेंबर रोजी काही
मिनिटापूरती झाली, त्यात हे ठरते. हिरानंदानी यांना मोईत्रांनी
संसदेच्या ई-पोर्टलचा लॉगइन तपशील पुरवल्याबद्दल ‘अनैतिक
आचरण’, ‘विशेषाधिकारांचा भंग’ आणि ‘सभागृहाचा अवमान’
केल्याबद्दल या नीतिमत्ता समितीने मोईत्रा यांच्यासाठी ही शिक्षा
सुचवली. पण याच समितीने, लॉगइन तपशील पुरवल्याच्या
आरोपाची संस्थात्मक चौकशी करण्याची शिफारसही केली
होती, शिवाय ‘भेटवस्तू आणि पैसे मिळाले’ या आरोपाचीही
आणखी चौकशी करण्याची शिफारस याच समितीने केली
होती, त्याचे काय झाले? मुळात या समितीमध्येच, विरोधी
पक्षांच्या चार सदस्यांनी सर्व शिफारशीना ‘पूर्वगृहदृष्टित’ म्हणून
नाकारले होते. या चौधा सदस्यांनी समितीपुढे असा अग्रह
धरला होता की, हिरानंदानी यांनाही या चौकशीला हजर
राहण्यासाठी बोलावले पाहिजे, या आक्षेपांचा आणि समितीच्या
निष्कर्षाचा खरेपणा अद्यापही सिद्धा झालेला नाही. त्यामुळे
आपल्या कारवाईच्या ‘न्यायिक पुनरावलोकन’ झाल्यास, म्हणजे
मोईत्रांवरील कारवाईच्या विरोधात त्यांनी सर्वोच्च न्यायालयात
दाद मागितल्यास ही कारवाई टिकेल का, अशा अर्थाची
शंकासुद्धा या खासदारांनी उपस्थित केलेली होती. मात्र मोईत्रा
यांच्याविरुद्ध राजकीयदृष्ट्या वातावरण तापवले जात होते.
काहीही आधार नसताना, मोईत्रा यांची सीबीआय चौकशी सुरु
असल्याचा दावा सरकारच्या जवळच्या लोकांनी माध्यमातून
केला होता. हे सर्व खेर असेल, तर समिती किंवा लोकसभेन
निश्चलापूर्णत पोदेन्होगे ने किंवी तकलात आहे पाच

तेलंगणातील ‘सूर्योदय’

के. चंद्रशेखर राव हेणी यापूर्वी काँग्रेसमध्ये होते. त्यांनी राज्य सरकारमधील सत्ता आपल्या कुटुंबाच्या हातात ठेवली. त्यांच्यावर भ्रष्टाचार आणि घोटाळे यांचे अनेक आरोप झालेले आहेत. त्यामुळे या राज्यातील जनतेला सरंजामशाहीपासून खालील स्वातंत्र्य हवे होते. त्याचा थेट फायदा काँग्रेसला झाला. त्यामुळे या विजयाचे श्रेय राहुल गांधी यांच्या नेतृत्वाखालील 'भारत जोडो यात्रे'ला आणि रेवंत रेड्डी यांच्या भूमिकेता देता येणार नाही. तेलंगणात काँग्रेसचा विजय झाला नसून बीआरएसचा पराभव झाला आहे, असे म्हणणे अधिक सयुक्तिक ठरेल. तेलंगणात भाजपचा प्रभाव नाही, त्यामुळे लोकांनी बीआरएसच्या विरोधात मतदान करण्याचा निर्णय घेतला तेह्वा त्यांच्यासमोर काँग्रेस हा एकमेव पर्याय होता. अर्थात राजकारणामध्ये विरोधकांचे कचे दवे, त्यांच्या धोरणात्मक चुका, उणिवा, कामगिरीतील फौलपणा यांचा प्रभावीपणाने प्रचार करून त्या जनतेच्या निर्दर्शनास

आणून देणे गरजेचे असते. अन्यथा, कमजोर विरोधकांमुळे कुचकामी सरकारेही पुन्हा सत्तेवर विराजमान होतात. भारतीय लोकशाहीने अशी उदाहरणे पाहिली आहेत. त्यादृष्टीने विचार करता रेवंत रेड्डी यांची भूमिका या विजयामध्ये महत्त्वाची राहिली हे नाकाराता येणार नाही. रेवंत रेड्डी हे माझी केंद्रीय मंत्री जयपाल रेड्डी यांची भावी गीताच्या प्रेमात पडले आणि त्यानंतर १९९२ मध्ये त्यांचे लग्न झाले. त्यांना एक मुलगी नैमिषा रेड्डी आहे. काही महिन्यांपूर्वी नातवाचाही जन्म झाला. तथापि, रेवंत रेड्डी यांनी आपले संपूर्ण लक्ष पक्ष आणि राज्याच्या मुद्यांवर असेल, ही बाबा प्रचारसभांमधून सातत्याने मांडली. ते बांधकाम क्षेत्राशी संबंधित असल्याने आर्थिकदृष्ट्या संपन्न आहेत. रेवंत रेड्डी सुरुवातीपासूनच जोरदार युक्तिवाद करत होते की, दोन टर्म सरकारचे नेतृत्व करणा—या बीआरएस पक्षात अनेक घोटाळे केले आहेत. बीआरएस सरकारला प्रश्न विचारण्यात आणि त्यांना समान पातळीवर उत्तरे देण्यात रेवंत यशस्वी झाले. काँग्रेस पक्ष अंतर्गत कलहासाठी ओळखला जात असला, तरी केवळ रेवंत रेड्डीच पक्षाला कोणत्याही मतभेदाशिवाय चालवू शकले, असे ठामपणे

मानले जाते. भ्रष्टाचारमुक्त प्रशासन, विकास आणि कल्याण हे आपले उद्दिष्ट असल्याचे रेवंत यांनी जनतेच्या मनावर बिंबवले. भारत राष्ट्र समितीचे प्रमुख आणि तेलंगणाचे मुख्यमंत्री केसीआर राव यांनी देशभरातील माध्यमांमधून प्रचंड जाहिरातबाजी करून या राज्याच्या विकासाचा ढाळ पिटला असला तरी वस्तुस्थिती वेगळी आहे. तेलंगणाची निर्मिती झाली तेव्हा या राज्याच्या तिजोरीत ७००० कोटी रुपयांचा अतिरिक्त महसूल होता. आजची परिस्थिती पाहिल्यास या राज्यावर तितक्याच रकमेचे कर्ज असल्याचे दिसते. अशा स्थितीत रावांची अर्थनीती प्रभावी कशी म्हणता येईल? स्वतंत्र तेलंगणा राज्याच्या चळवळीची तीन प्रमुख कारणे होती- रोजगार, पाणी आणि आर्थिक स्थैर्य. केसीआर सरकार तरुणांना नोक-या देण्यात अपयशी ठरले. त्यांनी त्यांचा मुलगा केटीआर, मुलगी कविता आणि नातेवाईक हरिश राव आणि संतोष राव यांच्याभोवती सत्ता केंद्रित केली होती. यामुळे त्यांना अनेक लोककल्याणकारी योजनांचा लाभ मिळाला नाही. केसीआर यांनी समाजातील विविध घटकांसाठी रयतु बंधू आणि दलित बंधू यांसारख्या अनेक योजना सुरु केल्या असल्या, तरी त्याचा लाभ गरजू लोकांना मिळू शकला नाही. शेतकरी, तरुण आणि आदिवासी सरकारवर नाराज होते. ही नाराजी मतपेटीतून दिसून आली. आता नवोदित मुख्यमंत्री रेवंत रेड्डी यांच्या नेतृत्वाखालील काँग्रेस सरकारसमोर मोठी आव्हाने आहेत. नवीन सरकारला तरुण, शेतकरी आणि समाजातील विविध घटकांना प्राधान्य द्यावे लागणार आहे. पुढील वर्षी लोकसभेच्या निवडणुका होणार आहेत. त्यामुळे नव्या काँग्रेस सरकारला जनतेच्या आकांक्षा पूर्ण करण्यासाठी वेगाने काम करावे लागणार आहे. काँग्रेसने तेलंगणात सरकार स्थापन केल्यास प्रत्येक बेरोजगार तरुणाला दरमहा ४ हजार रुपये, महिलांना २,५०० रुपये, वृद्धांना ४,००० रुपये दरमहा पेन्शन आणि शेतक-यांना वर्षाला १५ हजार रुपये देण्याचे आश्वासन दिले होते. तेलंगणातील जनतेला काँग्रेसने दिलेल्या हमीभावाबाबत रेवंत रेड्डी म्हणाले होते, कल्याणकारी मॉडेल आणि विकास मॉडेल हे काँग्रेस सरकारचे दोन डोळे आहेत. सक्षम लोकांना संधी देणे, जे अवलंबून आहेत त्यांना पाठिंबा देणे हे आमचे धोरण आहे. आता दिलेली आश्वासने पूर्ण करतानाच या राज्याला आर्थिकदृश्या मजबूत करण्याचे माठे आव्हान रेड्डींपुढे आहे. काँग्रेसचे नवे सरकार भ्रष्टाचारमुक्त सरकार कसे चालवते, हीही मोठी लिटमस टेस्ट आहे. रेवंत रेड्डी हे काँग्रेसमधील कनिष्ठ नेते आहेत. त्यांना मुख्यमंत्री करण्यास काँग्रेसमधील वरिष्ठ नेत्यांनी विरोध केला होता. ही पार्श्वभूमी लक्षात घेता रेवंत रेड्डी पक्षाच्या नेत्यांना कितपत सोबत घेतात हे येत्या

‘प्रेरणा’दायी पाञ्चल

केले आहे. त्यांच्या नियुक्तीमुळे सैन्यदलांमध्ये सामील होऊ इच्छिणा-या तरुणीचे मनोबल उंचावण्यास निश्चितच मदत होणार आहे. त्यांच्यासाठी प्रेरणा या आयडॉल ठरतील यात शंका नाही. भारताच्या सीमांचे रक्षण करण्यासाठी देशातील

जवान तिन्ही संन्य दलात तैनात आहत. या जवानामध्ये देशाच्या सुरक्षेत योगदान देणा-या महिलांचाही समावेश आहे. भारतीय नौदलात अनेक शक्तिशाली महिला अधिकारी कार्यरत आहत आणि आपल्या धाडसाने या महिला अधिका-यांनी नौदलात मोठी पदे मिळवून इतिहास रचला आहे.भारतीय नौदलात २०२० मध्ये दोन महिला अधिकारी तैनात करण्यात

'निरोक्षक' (हवाइ रणनीतीज) म्हणून निवड करण्यात आला. त्या देशातील पहिल्या महिला एअरबोर्न टॅक्टिशियन्स म्हणून ओळखल्या जातात. उत्तर प्रदेशातील मेरठ जिल्ह्यातील रहिवासी असलेल्या कुमुदिनी त्यागी यांनी दहावीच्या परीक्षेपासून सैन्यात भरती होण्याचा निर्णय घेतला होता. त्यांचे वडील सुरक्षा एजन्सी चालवतात आणि आजोबा सुरेशचंद त्यागी पोलिसांत उपनिरोक्षक होते. कुमुदिनी यांनी बी. टेक केल्यानंतर सैन्यात भरती होण्याची तयारी सुरु केली. अहोरात्र मेहनत केल्यानंतर त्या नौदलात दाखल होऊ शकल्या. कुमुदिनी यांना डिसेंबर २०१८ मध्ये कमिशन मिळाले. सब लेफ्टनन्ट रीती सिंग या लष्करी कुटुंबातून आलेल्या आहेत. त्यांच्या कुटुंबातील तीन पिढ्या सैन्यात कार्यरत आहेत. रीती यांचे वडील एस. के. सिंग हे भारतीय नौदलातून निवृत्त झाले आहेत. त्याची आई इंग्रजी शिक्षिका आहे. आज केवळ भारतातच नव्हे तर आंतरराष्ट्रीय स्तरावर सैन्यात, विशेषत: नौदलात महिलांसाठी संधी सतत वाढत आहेत. अनेक संस्थांनी एकेकाळी महिलांना समर्थन

आणि प्रशासकीय भूमिका सोपवण्यापुरती मर्यादित भूमिका घेत होती. परंतु आता महिला या क्षेत्रात निर्णयप्रक्रियेतील सर्वोच्च स्थानापर्यंत पोहोचत आहेत. अमेरिकेमध्ये २०२२ च्या पाहणीनुसार, प्रत्येक सहा सक्रिय-कर्तव्य सेवा सदस्यांपैकी एक महिला आहे. या जागतिक बदलातील एक महत्वाचा क्षण २१ जुलै रोजी आला जेव्हा अद्यक्ष जो बायडेन यांनी ॲडमिरल लिसा फ्रॅचेट्टी यांची अमेरिकन नौदलप्रमुख म्हणून नियुक्ती केली. यासाठीचे खडतर प्रशिक्षण पूर्ण करून त्या नौदलात दाखल झाल्या. चार वर्षांपूर्वी सब लेफ्टनन्ट शिवांगी यांनी नौदलातील पहिल्या महिला वैमानिक होण्याचा बहुमान पटकावला. भारतीय वायुदलात अनेक शक्तिशाली लढाऊ विमानांचा समावेश आहे. ही विमाने चालवण्यासाठी नौदलात अनेक दिग्गज वैमानिक आहेत. शिवांगी सिंग या त्यापैकीच एक आहेत. शिवांगी या पहिल्या महिला वैमानिक आहेत ज्यांनी राफेलसारखे शक्तिशाली लढाऊ विमान चालवले. शिवांगी सिंग या उत्तर प्रदेशातील वाराणसी जिल्ह्यातील रहिवासी आहेत. शिवांगी यांचे आजोबा व्ही. एन. सिंह सैन्यात कर्नल होते. शिवांगी यांचे लहानपणापासूनच लढाऊ विमान उडवण्याचे स्वप्न होते. २०१७ मध्ये देशाच्या पाच महिला लढाऊ विमान वैमानिकांच्या टीममध्ये त्यांची निवड करण्यात आली. शिवांगी यांनी मिग २१

देखील उडवले आहे.
भारताचा विचार करता आपल्याकडे फेब्रुवारी २०२० मध्ये
सर्वोच्च न्यायालयाच्या निर्णयानंतर महिलांना थेट सैन्यात
भरती होण्यास, वरिष्ठ पदे, कायमस्वरूपी कमिशन आणि
लढाऊ भूमिकांमध्ये प्रवेश मिळण्याचा मार्ग मोकळा झाला.
सध्या भारतीय सैन्यात विविध पदांवर ७,०९३ महिला आहेत.
नौदलात ७४८ महिला अधिकारी आहेत (वैद्यकीय आणि दंत
अधिका-यांसह) आणि हवाई दलात वैद्यकीय आणि दंत शाखा
वगळता १,६३६ महिला अधिकारी आहेत. अर्थात, आंतरराष्ट्रीय
स्तरावर, केंडा, फान्स आणि जर्मनी यांसारख्या देशांच्या
सशस्त्र दलांमध्ये महिलांची टक्केवारी जास्त आहे. लष्करातील
महिला त्यांच्या पुरुष समकक्षांच्या खांद्याला खांदा लावून
उभ्या राहिल्या आहेत आणि त्यांनी लष्करी सन्मान, तारै,
पट्टे आणि पदकांचे समान हक्क मिळवले आहेत. २०१६ मध्ये
ब्राझीलने महिलांना लढाऊ प्रशिक्षण घेण्याची परवानगी दिली.
युनायटेड अरब अमिरातीने गेल्या वर्षी सीरियामध्ये इस्लामिक
स्टेटविरुद्धच्या महिमेत महिला लढाऊ पायलटला सहभागी
होण्याची परवानगी देऊन एक मोठे पाऊल टाकले होते. दक्षिण
कोरियाने तर १९९० च्या दशकातच महिला लढाऊ पायलटना
अधिमान्यता दिली होती. भारतीय सशस्त्र दलांमध्येही येत्या
काळामध्ये महिलांच्या कर्तृत्वाच्या अनेक कहाण्या जगासमोर
आदर्श ठरणा-या असतील. आज आपल्या नौदलाचे केवळ
भारतातच नव्हे तर जगभरात कौतुक होत आहे.

मराठा समाजाला आरक्षण मिळेपर्यंत लढाई सुरुच राहणार

जळकोट : ओमकार सोनंतके राज्यातील मराठा समाजाला ओबीसी आरक्षण मिळालेच पाहिजे, ओबीसी आरक्षणामुळे व्यक्ती गरीब असो की श्रीमंत त्यांच्या मुलाला फायदा होणार आहे. समाजातील मुलाना एक टके गुण कमी मिळाले तर त्यांची नाकरी हुक्त आहे. जन्मभर बेकार राहण्याची वेळ येत आहे, यामुळे आता आरक्षण घेतल्याशिवाय स्वस्थ बसता कामा नये. या आरक्षणाच्या लढाईमध्ये गोरगरीब, श्रीमंत, महिला आणि पुरुष या सर्वांनी सामील झाले पाहिजे. आज या आरक्षण लढाईमुळे राज्यभरातील ३५ लाख मराठ्यांना आरक्षणाचा लाभ मिळालेला आहे. हा एक या लढाईचा विजयच आहे, परंतु एवढ्यावर न थांबता राज्यभरातील सर्व मराठा समाजाला आरक्षण मिळेपर्यंत ही लढाई चालूच ठेवणार असल्याचा निर्धार मराठा योद्धा मनोज जरांगे पाटील यांनी केला .जळकोट तालुका व जांब (बु) यांच्या संयुक्त विद्यमाने जांब बु. येथे मराठा आरक्षण लढाईचे प्रणेते मनोज जरांगे पाटील यांच्या सभेचे आयोजन करण्यात आले होते. याप्रसंगी ते उपस्थित सकल मराठा समाजातील बांधवांना मार्गदर्शन करत होते. मनोज जरांगे पाटील यांचे सभास्थळी आगमन होताच त्यांच्यावर तब्बल २५ जेसीबी द्वारे पुष्प वृद्धी करण्यात आली. याप्रसंगी बोलताना जरांगे पाटील म्हणाले की, या आरक्षणाच्या लढाईमुळे

सरकार आता मराठा समाजाला आरक्षण देणार आहे. आरक्षणाची लढाई आता अंतिम टप्प्यात पोहोचली असून ८० टके आरक्षणाचे काम पूर्ण झालेले आहे. राज्यभारामध्ये सर्व जिल्हांमध्ये कुणबीच्या नोंदी सापडलेल्या आहेत परंतु लातूर, नांदेड आणि संभाजीनगर या तीन जिल्हांमध्ये नोंदी अतिशय कमी सापडत आहेत. या ठिकाणी देखील अधिका-यांनी कागदपत्राची योग्य तपासणी करून नोंदी शासनाला पुरवणे गरजेचे आहे. जो कोणी जाणून बुजून नोंदी लपवत असेल त्यांना या प्रक्रियेमध्ये ठेवू नका असा इशारा देखील त्यांनी यावेळी दिला. तसेच काही व्यक्ती जाती जातीत तेढ निर्माण व्हाव म्हणून कोयत्या कु-हाडीची भाषा बोलत आहेत परंतु त्या व्यक्तींना आपल्याला आज काहीच बोलायचे नाही. आरक्षण मिळे पर्यंत शांत रहा आरक्षण निघाल्यावर पुढचे बघू असा देखील इशारा त्यांनी अप्रत्यक्षपणे मराठा आरक्षणाल विरोध करणा-याना दिला. शासनाने सकल मराठा समाजाला २४ डिसेंबरपर्यंत आरक्षण देणार असल्याचे सांगितले आहे जर २४ डिसेंबर पर्यंत मराठा समाजाला आरक्षण नाही मिळाले तर सरकारला याची गंभीर परिणाम भोगावे लागतील. असे सांगून पुढे देखील आपले आंदोलन तीव्र करावे लागेल परंतु हे आंदोलन शांततेमध्ये सर्वांना करायचे आहे. शांततेमुळे आज आरक्षण

मिळत आहे जर सरकारने २४ डिसेंबर पर्यंत आरक्षण नाही दिले तर सर्वांनी तयारीला लागा गावा गावामध्ये बैठका घ्या, महिला पुरुष असा भेदभाव न करता खांद्याला खांदा लावून लढाईला तयार राहा, पुढचे आंदोलन अतिशय ताकदीने लढावे लागणार आहे. देशातील सर्वांत मोठी जात ही मराठा आहे, आम्ही शेती करणारे आहोत कुणबी आहोत यामुळे आरक्षण घेण्यासाठी लाजू नका असे आव्हान देखील त्यांनी उपस्थित सकल मराठा समाजाच्या नागरिकांना केले. तसेच शांततेच्या मार्गाने आंदोलन करा उद्रेक करू नका व मराठा आरक्षणासाठी आत्महत्या करू नका असे आवाहनही त्यांनी यावेळी केले. मला मरण जरी आलं तरी चालेल परंतु तुम्हाला आरक्षण मिळवून दिल्याशीवाय स्वस्त

बसणार नाही व मागे हटणार नाही असे देखील यावेळी त्यांनी सांगितले.या सभेचे सूरत्संचालन मारुती बुद्रुक पाटील यांनी केले तर या सभेच्या ठिकाणी कुठलाही अनुचित प्रकार घटून नये म्हणून उपविभागीय पोलीस अधिकारी चंद्रसेन देशमुख, पोलीस निरीक्षक रमेश वाघ, पोलीस निरीक्षक सुनील बिर्ला, सहायक पोलीस निरीक्षक भालचंद्र तिडके, पोलीस उपनिरीक्षक मुस्तफा परकोटे यांनी बंदोबस्त ठेवला होता. तसेच याप्रसंगी शेकडो पोलिसांची देखील उपस्थिती होती. या सभेच्या यशस्वीतेसाठी जळकोट तालुका तसेच जांब येथील सकल मराठा समाजाच्या कार्यकर्त्यांनी परिश्रम घेतले या सभेतील उपस्थित नागरिकांना अल्पोपहार तसेच पाण्याची व्यवस्था अनेक सामाजिक संघटना कडून करप्यात आली होती.

मानसिक आघाताची लक्षणे कोणती? तो कसा ओळखावा?

अचानक आणि अनपेक्षितपणे घडलेल्या घटनांचे आघात अनेकदा दीर्घकाळ राहतात. कधी भीती वाटते तर कधी शारीरिक अक्षमताही येते. हे आघात व त्याच्याशी संबंधित विकार कसे ओळखावेत आणि त्यावर उपचार कसे करणार? डॉ. रशी जोशी शेंडी इसायल आणि हमास यांच्यामध्ये सध्या सुरु असलेल्या भीषण युद्धाच्या बातम्या हादरून टाकणाऱ्या आहेत. सीसीटीव्ही कॅम्चयापय्ये टिप्पण्यात आलेली दृश्ये हेलावणारी आहेत. अकस्मात झालेल्या हल्ल्यांमध्ये धारातिर्थी पडणारे नागरिक, भल्यामोरुच्या इमारती मिसाइलच्या एका तडाख्यात जमिनदोरेस्त होतानाची दृश्ये, लहान निरागस मुलांना जीवे मारून जाळल्याचे व्हिडीओ, जनसामान्यांचा हृदय पिळवून टाकणारा आक्रोश हे सगळे मानवतेला काळीमा फासाणारे तर आहेच पण या शिवाय या सर्व घटनांचे दूरागमी परिणाम मनावर होणारे आहेत. कुठल्याही प्रकारचा ट्रॉमा किंवा आघात होऊन किंवा कुटून तरी अशा आघातांच ज्ञान झाल्यानंतर जी मानसिक लक्षण निर्माण होतात त्याला पोस्ट ट्रॉमॅटिक स्ट्रेस डिसऑर्डर (झड्डज) असे म्हणतात. ही आपत्ती नैसर्गिक (भूकूप, त्सुनामी असो वा प्रेमाच्या माणसाला अचानक गमावणे असो) असो किंवा मानवी कृत्ये (जातीय दंगली, गर्दी किंवा अचानक धोक्याची सूचना आल्यावर होणारी चौंगाराचेंगरी, बलात्कार आदी) अशा घटनांमध्ये ही लक्षणे पाहायला मिळतात. मन तर मनंच असतं, त्यावर होणारे आघात खोलवर अंतर्मनात जाऊन बसतात. कोविड महासाथीनंतर आयसीयूतून बाहेर आलेले आपल्या वडिलांचे शव आणतांना इतर अनेक मृतदेह पाहिले आणि आता अगदी रात्रीसुद्धा मला तशीच स्वप्ने येतात आणि दचकून जाग येऊन मी सैरभैर घरात पळतो असं विलनिकमध्ये आलल्या एका विकासास्तानं सांगितलं, हे झड्डज चंच लक्षण आहे. ही लक्षणे अशा विद्युत्सक घटनेनंतर लगेच येता एक ते दोन आठवड्यात सुरु होतात आणि एक ते सहा महिने किंवा त्यापेक्षा ही जास्त काळ राहू शकतात. अशा घटनांनंतर १०० पैकी ७-८ जणांना झड्डज चा अनुभव येतो.

पुण्याची पसंत मोरे वसंत

यांनी हे बॅनर लावले आहेत. 'पुण्याची पसंत मोरे वसंत, पुणे शहर लोकसभेसाठी सक्षम नेतृत्व कार्यसप्राट नगरसेवक वसंत मोरे'. अशा आशयाचे बॅनर पुण्यातील मध्यवर्ती भागात लावण्यात आले आहेत. मनसेकडून पुणे लोकसभा मतदारसंघाचे प्रभारी म्हणून अमित ठाकरे यांच्यावर जबाबदारी सोपवण्यात आली आहे. त्याच अनुषंगाने अमित ठाकरे आज पुण्यातील विभाग अध्यक्षांची एक बैठक घेत आहेत. या बैठकीत वसंत मोरे यांच्या नावावर चर्चा होण्याची शक्यता आहे. त्याचप्रमाणे कार्यकर्ते वसंत मोरे यांच्या नावाला आजच्या बैठकीत पसंती देणार असल्याची माहिती मिळत आहे.

डिजिटल पालकत्व- मुलांसमार आपण कोणत्या सवर्यीचा आदर्श ठेवतोय ?

डिजिटल पालकत्व सोप नाहीए. आपण आपल्या वर्तणुकीतून मुलांसमोर कोणता आदर्श ठेवतो, ते महत्वाचं असत. कारण मुलांसाठी आई-वडील आदर्श असतात म्हणूनच पालकांची डिजिटल वर्तणूक महत्वाची ठरते! अनेक पालकांना सकाळी उठल्या-उठल्या आधी मोबाईल पाहायची किंवा सतत दर पाच- दहा मिनिटांनी मोबाईल पाहण्याची सवय असते. जरा रेज मिळत नसेल; तर काही पालक अवस्थ होतात. काही पालक सतत सेल्फिज काढत इन्स्टावर अपलोड करत असतात. काही पालक तिथे मिळण्याच्या लाइक्सना आणि कर्मेंट्सना पाहन खूश होत असतात. त्यांच्या या आनंदी होण्यात व्यत्यय आला; तर ते चिडतात. काही पालक अॅफिसमधून घरी आले की, मुलांशी बोलण्याआधी फोनमध्ये डोकं घालतात. काही पालक मुलांना जेवू घालताना त्यांना टीव्ही लावून देतात आणि स्वतः व्हॉट्सपमध्ये किंवा सोशल मीडियात डोकं घालून बसतात काही पालक मुलांना झोपवताना एका हातानं थोपतात; तर दुसऱ्या हातानं मेसेजेस चेक करत असतात. काही पालक ट्रीपला गेल्यावर प्रवासात बहुतेक सगळा वेळ स्वतःच्या स्मार्टफोनवर काहीबाही बघत असतात. काही पालक सतत कुणाशी तरी गॉसिपिंग करत असतात तर काही पालक अॅनलाईन जगात कुणाशीतरी वाद घालून त्या व्यक्तीला आपण कसं अपमानित केलं, हे मोठ्या अभिमानाने मुलांसमोर सांगत असतात यादी अजूनही बरीच मोठी होईल मुलं हे सारं पाहात असतात. त्यांना जे-जे आणि जितकं समजतंय; त्यानुसार ती त्या सवयी उचलत असतात. प्रत्येक मुलासाठी त्याचे आईबाबा आदर्श असतात. अशा वेळी ते जे करतात; ते आपण केलं तर त्यात काही चुकीचं नाहीये हा विचार दृढ व्हायला वेळ लागत नाही. मात्र हे सगळं होत असताना मुलांचं वय अगदीच नाजुक असतं. एक उदाहरण बघूया. व्हाट्सएप ग्रुपमध्ये झालेला वाद आई किंवा बाबा मोठ्या अभिमानाने एकमेकांना किंवा घरातल्या इतर मोठ्या सदस्यांना आपण त्या वादात कसे जिंकलो, समोरच्याचे कसे काही ऐकून घेतले नाही, उलट त्यालाच कशा चार गोषी सुनावल्या वगैरे सांगत असतात. हे सांगताना ते अतिशय उत्तेजित असतात. काहीवेळा त्यांची शारीर भाषा आक्रमक झालेली असते. एखाद दोन शिव्याही हासडल्या जातात. बाकीचे जे झालं तर कसं बेस्ट झालं असं म्हणत घडलेल्या प्रसंगांच कौतुक करत असतात, टाळ्या पिटत असतात. मोठ्यांच्या जगात हे सगळं सुरु असताना घरातली मुलं हे पाहात असतात, ऐकत असतात. आईबाबा किंवा घरातले इतर मोठे जे वागतायेत तसं वागायला काहीच हरकत नसते असं मुलं यातून घेऊ शकतात. किंवा आपला मुद्दा बरोबर आहे चूक हे पाहण्याची गरज नाही, समोरच्याच ऐकून घ्यायचं नसतं असाही संदेश मुलं यातून घेऊ शकतात आणि त्यांच्या वर्तनात आणु शकतात. ऑनलाईन जगातल्या कुठल्यातरी ग्रुपमध्ये झालेल्या फुटकळ वादातून आपण मुलांपर्यंत आपल्याही नकळत असहिष्णुता पोहोचवत असतो याचा आपण कधी विचार करतो का? डिजिटल पालकत्व सोपं नाहीये. आपल्या हातांतलं तंत्रज्ञान हा आपला शत्रू नाहीये, आपलं त्याच्याशी भांडण नाहीये. पण त्याचबरोबर आपल्या मुलांना आणि आपल्यालाही इंस्टरेनेट/ सोशल मिडिया/ गेमिंग यांचं व्यसन लागू नये, त्यांचं डिजिटल वर्तन चांगलं असलं पाहिजे असं वाटत असेल; तर आपलं जगणं इंटरेस्टिंग कसं होईल हे पाहायला हवं. मुलांनी स्मार्टफोनमध्ये अडकू नये असं वाटत असेल; तर मुलांना आपल्याशी सहज कनेक्ट कसं होता येईल हे पालकांनी बघायला हवं म्हणजेच मुलांशी बोलायला

वं आणि हा संवाद म्हणजे मुलांचं बौद्धिक म्हणं नाही. तर सहज मैत्रीपूर्ण संवाद. आपले आईबाबा, आजीआजोबा मोबाईल गपरतात पण ते मोबाइलशिवाययी अनेक घटी करतात हे मुलांना दिसलं पाहिजे. ते स्तकं वाचतात, व्यायाम करतात, गाणी कतात, बागकाम करतात, फिरायला गतात, मिरॉफ्रिंगीशी प्रत्यक्ष भेटात, प्पा मारतात हे सगळं मुलांना दिसणं आज गरजेचं आहे. बहुतेक घरांमध्ये कक्त्र वेळ हा अभ्यास, मॉलमध्ये फिरणं किंवा आरडाओरडा यांसाठीच असतो. गाच्च गप्पा, कुठलाही अंजेंडा न ठेवता गरलेल्या गप्पा, केलेली भटकती या गोष्टी लांशी कनेक्ट होण्यासाठी सगळ्यात असत गरजेच्या असतात. ऑफिसमधून गाल्यावर दमलतोय म्हणून फोनमध्ये डोका युपसंयापेक्षा मुलांशी बोला. त्यांचा दिवस कसा गेला ते विचारा. टेन्शन गही फक्त पालकांच्या आयुष्यात नाहीये, मुलांनाही येत. एकमेकांशी बोलून ते नी होत. गेमिंग करून टेन्शन जात हा वगळ भ्रम आहे. गेमिंगनं ते वाढतं. एकत्र वा. जेवताना शक्यतो मोबाईल पाहात सू नका. आठवड्यातनं एक दिवस तो स्क्रीन डे' ठेवा किंवा कमीत कमी जोन वापरायचा असं ठरवा. त्यांच्याशी बोलायला, बोलायला, दिवस कसा गेला विचारायला जर आईबाबानांच वेळ सेल, कंटाळा येत असेल; तर मुलं टमध्ये शिरणार हे गृहीत धरा. मुलांना यष देण्याआधी आपण काय करतोय हे अलकांनी बघणं गरजेचं आहे.

बेबल बावल सिङ्गम म्हणजे काय? या
त कॉफी कशी ठरतेये फायदेशीर, वाचा

इरिटेबल बॉवेल सिंड्रोम म्हणजे काय? महिलाना याचा जास्त त्रास का होतो? वाचा इरिटेबल बॉवेल सिंड्रोम (खड्ड) हा एक सामान्य विकार आहे, जो मोठ्या आतळ्याला प्रभावित करतो. महिलांना फारसं याबद्दल माहिती नसेल, मात्र हा विकार सामान्यत: जास्त प्रमाणात महिलांमध्ये आढळतो. इरिटेबल बॉवेल सिंड्रोम म्हणजे काय? तर, पोटाच्या आजारांपैकी आढळण्यारा आजार म्हणजे 'इरिटेबल बॉवेल सिंड्रोम'. आयबीएस ही एक जुनाट स्थिती आहे, जी तुम्हाला दीर्घकाळ जाणवू शकते. आयबीएस असणाऱ्या काही लोकांमध्येच गंभीर चिन्हे आणि लक्षणे असतात. मात्र, नवीन अभ्यासात नियमितपणे कॉफी प्यायल्याने महिलांना इरिटेबल बॉवेल सिंड्रोम टाळता येण्याची शक्यता आहे. गॅस्ट्रोएन्टरोलॉजिस्ट डॉ. मनोज गुप्ता यांनी द इंडियन एक्स्प्रेसशी बोलताना यासंदर्भात अधिक माहिती दिली आहे. डॉ. मनोज गुप्ता यांच्या मते, कॉफीमुळे आपल्यांना आतळ्यांना आराम मिळतो. तसेच पचनास मदत आणि आतळे स्वच्छ ठेवण्यास मदत होते. दरम्यान, तुम्हाला प्रश्न पडला असेल की इरिटेबल बॉवेल सिंड्रोम म्हणजे

काय आणि हा विकार कसा होतो. याबद्दल सविस्तर जाणून घेऊयात. इरिटेबल बोवेल सिंड्रोम म्हणजे हा एक आतऱ्यांसंबंधीचा विकार आहे. या विकारात मेंटूरील न्यूरोट्रान्समीटरमुळे आतऱ्याच्या संवेदनशीलतेमध्ये बदल होतात. या आजाराची सुरुवात तरुणाईतच होते. वयाच्या ४५ नंतर या आजाराची सुरुवात होताना क्रघितच आढळते. अर्थात, प्रौढ आणि वृद्धांनासुद्धा आयबीएसचा त्रास होत राहतो. पुरुषांपेक्षा सित्र्यांमध्ये

या आजाराची लागण अधिक होते. आयबीएसच्या रुग्णांचे दोन प्रमुख प्रकार आहेत. एकामध्ये रुग्णांना पोटदुवीच्या त्रासाबरोबरच वारंवार जुलाब होतात. नियमितपणे कॉफी प्यायल्याने महिलाना आयबीएस टाळण्यास कशी मदत होते? इरिटेबल बॉयल सिंड्रोम हा विकार असलेल्या महिलांना कॉफीची शिफारस केली आहे. नियमितपणे कॉफी प्यायल्याने महिलांना आयबीएस टाळण्यास मदत होण्याची शक्यता आहे. नवीन अभ्यासानुसार कॉफी पिणाच्यांमध्ये हा विकार होण्याची शक्यता १६ टक्के कमी असते. ज्यांना अतिसाराचा वारंवार त्रास होतो, त्यांच्यासाठी याची शिफारस केलेली नाही. कोणते पदार्थ खाणे टाळावे? ब्रेड, चिप्स आणि कुकीज, अल्कोहोल यांसारखे जे पदार्थ आपल्याला पचत नाही, तो टाळणेच इष्ट असते; हा उपचारातील सर्वांत महत्वाचा भाग असतो. पुरुषोपेक्षा महिलांना आयबीएसचा जास्त त्रास का होतो? गर्भावस्थेदरम्यान स्त्रियांच्या शरीरातले हार्मोन्स बदलत असतात, त्यामुळे महिलांना याचा जास्त त्रास होतो. स्त्रियांना मासिक पाढी येण्यापूर्वी किंवा पाढी चालू असताना हे त्रास वाढतात.

**वेदनांपासून आराम मिळवण्यासाठी ‘मेफ्टल’चे सेवन करीत
असाल, तर सावधान! औषधाबाबत सरकारने दिला गंभीर इशारा**

इंडियन फार्माकोपिया कमिशन (खझउ)ने सामान्य वेदनांपासून आराम मिळवून देणाऱ्या 'मेफ्टल' या औषधाबाबत एक गंभीर इशारा दिला आहे. आपल्यापैकी अनेक जण डॉक्टरांना न विचारता, वेदनांपासून आराम मिळवण्यासाठी काही औषधे घेतात. त्यामध्ये मेफ्टल नॅन-स्ट्रेरोइडल अँटी-इन्फ्लेमेटरी

वलंबून असते. तसेच खरी समस्या औषधाच्या अनियंत्रित वापरासंबंधी आहे. वरं तर, हे एक प्रिस्क्रिप्शन औषध आहे; रुंतु भारतामध्ये मासिक पाळीच्या वेदाना, लोकेदुखी, स्नायू व सांधेदुखी यांसह विविध गणांसाठी मोठ्या प्रमाणावर मेफेनॅमिक पर्सिड्या वापर केला जातो, तसेच

देताना आयपीसीने
म्हटले आहे, आरोग्य
सेवा व्यावसायिक, रुण आणि ग्राहकांना
सल्ला देण्यात येत आहे की, वरील संशयित
औषधाच्या वापराशी संबंधित रुग्णांवर
होणाऱ्या दुष्परिणामांवर बारकाईने लक्ष
ठेवा. परंतु, डॉक्टरांच्या म्हणिण्यानुसार या
औषधाचे गंभीर साइड इफेक्ट्स अत्यंत
दुर्मिळ आहेत; तसेच ते आधीपासून ज्ञात
आहेत. मात्र, डॉक्टरांनी असा इशाराही दिला
आहे की, हे औषध लिहून देताना रुग्णांचं
मूल्यांकन करणं गरजेचं आहे. कारण- या
औषधाची प्रतिक्रिया वैयक्तिकदृष्ट्या रुग्णावर

गातो. साइड इफेक्ट ड्रेस सिंड्रोम म्हणजे गय? ड्रेस सिंड्रोम (ड्रेस सिंड्रोम ही विशिष्ट औषधांमुळे होणारी गंभीर अॅलर्जी आहे.) एक गंभीर अॅलर्जिक प्रतिक्रिया आहे; ती जवळ्यास १० टक्के व्यक्तींना प्रभावित करते आणि ती खूप घातक व विशिष्ट औषधांमुळे होते. या लक्षणांमध्ये त्वचेवर रळ, ताप व लिम्फँडेनोपैथ्य यांचा समावेश गेतो; जी औषध घेतल्यानंतर दोन ते आठ घाठवड्यांदरम्यान उदभवू शकतात. डॉ. गुरभी सिद्धार्थ (कन्सल्टंट ऑस्ट्रेट्रिशियन

कॉलॉजिस्ट, मदरहूड हॉस्पिटल, द इंडियन एक्स्प्रेसीने नुकत्याच मेफेनॅमिक बधाच्या दिलेल्या इशाच्यानंतर घेणे महत्वाचे आहे की, या संबंधित ड्रेस सिंड्रोममुळे त्वचेवर ताप यांसारख्या समस्या उदभवू भायपीसीने रुणाच्या सुरक्षेसाठी औषधांच्या वापराआधी निरीक्षण आणि अहवाल देण्यावर भर दिला आहे. मेफेनॅमिक ॲसिड वापरत असल्यास संभाव्य पर्यायांसाठी डॉक्टरांचा सल्ला अवश्य घ्या. गॅस्ट्रोइंटेरोस्टायनल समस्यांकडे लक्ष घ्या - डॉ. गौतम भन्साळी (सल्लागार फिजिशियन, बॉम्बे हॉस्पिटल) सांगतात, मेफेटलसारख्या औषधांचा दीर्घकाळ वापर केल्याने पोटात अल्सर, रक्तसाव आणि संबंधित गुतायुंत होण्याचा धोका वाढू शकतो. त्यामुळे गॅस्ट्रोइंटेरोस्टायनल समस्या असलेल्या लोकांनी खबरदारी घेतली पाहिजे. त्याव्यतिरिक्त व रक्तवाहिन्यांसंबंधी समस्यांशी आहे. वरील धोके लक्षात घेता, तिवा व्यावसायिक मेफेटलच्या आणि माहितीपूर्ण वापरावर जोर टलचा उपचार सुरु करण्यापूर्वी ठेवण्यापूर्वी रुग्णांनी डॉक्टराचा गरजेचे आहे. विशेषत: अशा यांना गॅस्ट्रोइंटेरोस्टायनल, हृदय न्यांसंबंधी किंवा मूत्रपिंडाच्या त्रास आधीपासून सुरु आहे.

आ.शेखर निकम यांच्या प्रयत्नाने हिवाळी
अधिवेशनाच्या पुरवणी मागण्यांमध्ये चिपळूण
संगमेश्वर मतदार संघासाठी ५४ कोटीचा निधी मंजूर

नागपूर: जिल्हा परिषदेच्या अखत्यारीत येणाऱ्या रस्त्यांची झालेली अत्यंत दयनीय अवरथा पाहता या रस्त्यांची दुरुस्ती होणे अत्यंत आवश्यक असल्याने व दलवण्यासाठी ग्रामीण भागातील नागरिकांची होणारी ओढाताण संपविण्यासाठी आमदारांनी सबव बाब महायुती सरकारचे लक्षत आणुन दिलो. आमदारांच्या या मागणीवर सकारात्मक प्रतिसाद देत चालू असलेल्या हिवाळी

अधिवेशनामध्ये जिल्हा परिषदेच्या अखत्यारीत येणाऱ्या रस्त्यांसाठी शासनाने निधी उपलब्ध करून दिलो. या अनुंगाने आमदार शेखर निकम यांचे देखील विशेष आभार मानले.

फडणवीस, जिल्हाचे पालकमी उदयजी समंत यांचे आभार मानले. सोबतच कोकणचे पहिले सार्वजनिक बांधकाम मंत्री मा. रविंद्रजी चव्हाण यांचे देखील विशेष आभार मानले.

काय नवी मुंबई महानगर पालिकेच्या कोणत्याही बांधकाम सदर्भारीत निविदे सर्व लिपिकाचा समाविष्ट करण्यात येत त्या लिपिकाची व्याख्या म्हणजे निविदे मध्ये शासन निर्णयाची अट वगळून व मोहोद्य स्वतःची बुद्धी वापरून तीव्री बनावट तयार करून त्यांच्या दिलेला आहे. जिल्हाची बुद्धी वापरून तीव्री निविदे मध्ये अट टाकतात. जसे की निविदे क्र २७१(०६), ३११, २७१(०५) उदाहरण अर्थ या तीन निविदे मध्ये अशी अट टाकण्यात आली आहे जे अट मुल्त १.५ कोटी च्यावर वर असलेल्या निविदे मध्ये असावी असा स्पर्स्ट शासन निर्णय आहे परंतु लिपिक म्हणजे मुख्य शहर अभियंता ना तर त्यांना त्या शासन निर्णयाची काही घेणे देणे नाही ते यात मागतात स्वतःच्या मालकीची जे गउड, ऊग्डारठ, ढू-छूडवठ चखदरठ, ठवउ झड-छूड, -झडक-डूड झड-छूड, हे सगळे मागत असताना त्यांना १०० वेळा शासन निर्णय वाचून दाखवले पण त्यांना काहीही भीती नाही की कूरुतरी दिवासा मा आयुक्त व प्रशासन आणि नविंबुर्बईकं यांच्या बराबर विश्वास घात करून महापालिकेचे यांत्रीतून पैसे चोरतोय व बाबी लोकांना पण चोर देतोय आता या मध्ये शहर अभियंता विभाग चालवणे म्हणजे

मुलात आपण जे लिपिकाच्या बदल थोडक्यात बोलतोय ते सर्व कार्यकारी अभियंता यांचे लिपिक आहेत ज्यांना अनेक वर्षांपासून त्याच पदावर बसवून सगळे मजा घेत असताना दिसून येतात सगळ म्हणजे नकी कोण काही लोकप्रतिनिधी, काही ठेकेदार, काही त्यांचा कारण शहर अभियंता चालात असेही ठेकेदार, काही त्यांची तक्रार करून सुदूर त्याच वायाची कारण शहर अभियंता चालात तो त्यांना हवे तेवढे रकम देऊ करतात यात मुख्य स्वरूपात नुकसान कोनाकोणाचे होतात ते बघ्या महापालिके मध्ये काही आहे की नाही असा दिसून येतो.

वाटप असे सामाजिक उपक्रम राबविले तर बुद्ध आणि त्याचा धम्म ग्रंथ वाटप उपक्रममी अनेकानी स्तुती केली. त्यावेळी संपूर्ण नियोजन द पीपलस बहुजंदेशीय संस्था मुंबई, याचे सभासद राहुल कांबळ, करण

झंके, ज्योती झेंडे, प्रमोद तायडे, निलेश अहिरे, सिद्धांत गायकवाड, निशांत ठाकरे, आर्द्ध सुरुदकर, सुशील वाहुले यांनी बधिले.

न. मुं. महानगरपालिका राहर अभियंता विभाग हे एक लिपिक चालवताना बघायला भेटते हे दुर्दैव आहे, त्यावर चौकरी व्हावी ! - ॲरुण विराजदार

नवी मुंबई / के. एच. हनवते : - नवी मुंबई महानगर पालिकेच्या समाविष्ट करण्यात येत त्या लिपिकाची व्याख्या म्हणजे निविदे मध्ये शासन निर्णयाची अट वगळून व मोहोद्य स्वतःची बुद्धी वापरून तीव्री बनावट तयार करून त्यांच्या दिलेला आहे. जिल्हाची बुद्धी वापरून तीव्री निविदे मध्ये अट टाकतात. जसे की निविदे क्र २७१(०६), ३११, २७१(०५) उदाहरण अर्थ या तीन निविदे मध्ये अशी अट टाकण्यात आली आहे जे अट मुल्त १.५ कोटी च्यावर वर असलेल्या निविदे मध्ये असावी असा स्पर्स्ट शासन निर्णय आहे परंतु लिपिक म्हणजे मुख्य शहर अभियंता ना तर त्यांना त्या शासन निर्णयाची काही घेणे देणे नाही ते यात मागतात स्वतःच्या मालकीची जे गउड, ऊग्डारठ, ढू-छूडवठ चखदरठ, ठवउ झड-छूड, -झडक-डूड झड-छूड, हे सगळे मागत असताना त्यांना १०० वेळा शासन नि�र्णय वाचून दाखवले पण त्यांना काहीही भीती नाही की कूरुतरी दिवासा मा आयुक्त व प्रशासन आणि नविंबुर्बईकं यांच्या बराबर विश्वास घात करून महापालिकेचे यांत्रीतून पैसे चोरतोय व बाबी लोकांना पण चोर देतोय आता या मध्ये शहर अभियंता विभाग चालवणे म्हणजे

काय नवी मुंबई महानगर पालिकेच्या कोणत्याही बांधकाम सदर्भारीत निविदे निघाले की त्याना शहर अभियंता यांची मान्यता लागते पण निविदे च्या आधी अभ्यास लागतो ते शहर अभियंता यांना त्याबाबत पुरेस माहित नसतं त्यामुळे हे लिपिक जे बोलतात ते फक्त तोंड हलवतात आणि कोणत्याही निविदे वर काय अट आहे नाही ते योग्य आहे नाही हे सगळ विचारात त्याबाबत शहनिशा करून ते काम करत नाही म्हणजे ते नावासाठी त्या पदावर विराजमान आहेत जेव्हा शहर अभियंता यांना विचारण्यात आले शासन निर्णय झालेला असताना तुम्ही कोणत्या अधिकाराने ते निर्णय बदलून महापालिकेचे स्वतंत्र तोंडी किंवा मनमानी निर्णय त्यात टाकून पालिकेचा नुकसान करता त्यामुळे केंद्र सरकारच्या पारदर्शक कामकाजाला टोपली दाखवता त्यावर ते मौन धारण करतात. म्हणजे काही लिपिकाच्या आदेशानुसार शहर अभियंता चालात असेही ठेकेदार, काही त्यांची तक्रार करात जे त्यांना हवे तेवढे रकम देऊ करतात यात मुख्य स्वरूपात नुकसान कोनाकोणाचे होतात ते बघ्या

मुलात आपण जे लिपिकाच्या बदल थोडक्यात आहेत ज्यांना अनेक वर्षांपासून त्याच पदावर बसवून सगळे मजा घेत असताना दिसून येतात सगळ म्हणजे नकी कोण काही लोकप्रतिनिधी, काही ठेकेदार, काही त्यांची कारण कारण, सगळे ठेके हे लिपिक कार्यकारी अभियंता संगमनमताने त्यांच्या मार्जितले लोकांना देतात त्यामुळे स्पर्धा होत नाही जेकेकांना नागरिकांच्या पैसेही २ हाताने लुटले जातात ३) राज्य सरकारचा जे त्रट काङडून सुदूर हे

विकसित भारत संकल्प यात्रा लातूर शहरात दाखल, ८ दिवस असणार शहरात

लातूर दि.९ (जिमाका) केंद्र शासनाच्या वतीने राबविल्या जाणाऱ्या विविध योजना सर्वसामान्यांना कलायात आणि या लाभापासून वंचित राहिलेल्या घटकांपर्यंत पोहोचविण्यासाठी तसेच लाभापासून वंचित राहिलेल्या घटकाना लाभ मिळवून देप्यासाठी सुरु करण्यात आलेल्या विकसित भारत संकल्प यात्रेचा शुभारंभ मनपा आयुक्त बाबासाहेब मनोहरे यांच्या हस्ते लातूर शहरातील लक्षी धाम सोसायटी परिसरात कारण्यात आला. यावेळी सहायुक्त रामदास कोरके, माजी नगरसेविका रागिनी यादवांची घोरपडे, खेता लोंदे, शोभा पाटील व वायचलकर, मंडम यांची उपस्थिती होती.

ही यात्रा दि.९ ते १६ दिसेंबर या कालावधीत शहराच्या विविध भागात चित्ररात्याच्या माध्यमातून शासकीय योजनांची माहिती देणार आहे. या सोबतच वंचित लाभार्थ्यांची नोंदवी केली जाणार आहे.

या विकसित भारत संकल्प यात्रेत दीनदयाळ अंत्योदय योजना, प्रधानमंत्री आवास योजना (शहरी), आयुष्मान भारत - प्रधानमंत्री जनआरोप्य योजना, उजवला योजना व आधार

लातूर : एजाज शेख जिल्हातील जिल्हा परिषदेच्या शाळासेबतच खाजांनी अनुदानीत शाळांतील शिक्षकांची पदे भरली जात नाहीत. त्यातच अविरिक्त शिक्षकांची संख्या खुप मोठी आहे. गेल्या १० वर्षांपासून शिक्षकांची भरती झालेली नाही. परिणामी भावी शिक्षकांनी पर्यायी रोजगार स्वीकारात आहे. ही परिस्थिती लक्षात घेता शेकडो युवती-युवतींनी शिक्षक होण्याकडे पाल फिरवली आहे. त्यामुळे एकवेळी योग्य 'डीएड' महाविद्यालये होती. जिल्हात १८ खाजांनी तर २ शासकीय असे एकूण २० 'डीएड' महाविद्यालये होती. त्यापैकी १५ खाजांनी व मुरुदचे एक शासकीय, असे एकूण ५ 'डीएड' महाविद्यालये संध्या कार्यरत आहेत. त्यापैकी ५ 'डीएड' महाविद्यालये असल्याने नोकरीच्या प्रतिक्षेत असलेल्या अनेक

झालेल्या लातूर जिल्हात शिक्षक घडविणा-या संस्थाही मोठ्या प्रमाणात होत्या. लातूर शहरात ५, औसा-१, निलंगा-२, रेणापूर-२, शिरूर तजबद-१, अहमदपूर-३, जळकोट-२ तर उदाहर येथे २ असे एकूण १८ खाजांनी 'डीएड' महाविद्यालये तर मुरुद व उदाहर येथे प्रयोगीकृत एकूण १५ 'डीएड' महाविद्यालये होती. जिल्हात १८ खाजांनी तर २ शासकीय असे एकूण २० 'डीएड' महाविद्यालये होती. त्यापैकी १५ खाजांनी व मुरुदचे एक शासकीय, असे एकूण ५ 'डीएड' महाविद्यालये संध्या कार्यरत आहेत. साधारणत: १५-१६ वर्षांपूर्वी 'डीएड' कडे सर्वचाच

कल होता. त्याकाळी 'डीएड' होताच शिक्षकांची नोकरी पटकण मिळत असे. परतू काळ बदलत गेला आणि 'ड